

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Filialis obedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

Non aliter dicti Scipiones; nisi quod Cornelius, qui patrem luminibus carentem pro baculo regebat, scipio cognominatus, nomen ex cognomine posteris dedit. Macrobius Saturnal. l. 1. c. 6.

§. VI.

Filialis obedientia.

Vidit scalam, &c. Gen. 28. 12. S. Chrysost. hom. 54. in Gen. considera, obsecro, eximiam curam misericordiae Dei: quia enim juxta consilium matris, propter timorem fratris suscepturum peregrinationem; & quasi erronem quandam viam facere; & solum, atque ab aliis abstractum, nullamque habentem consolationem ullo ex loco; sed totum in supremum auxilium projectum; statim in ipso initio volens confirmare alacritatem ejus, apparet, & dicit: *ego sum Dominus Deus Abraham.* Statim initio itineris languenti Jacob Deus auxilium fert: quia iis, qui parentes colunt, mox Deus adest; nec eorum vota differt. Pinna Ethol. 36.

Et vidit puteum in agro, tres quoque greges ovium. Gen. 29. 2. En quod recreetur theatrum post saxum initiatum. Dormiens caelo, hic puteo excipitur. Ibi videt discurrentes Angelos, hic accubantes oves. Quid fideribus, & pecoribus? unde tanta dormientis, & consecrantis, diversitas coronarum? Nimirum patri obedierat Jacob, cum peregrinante à domo sua caelo Deus, & promissis excepit. Gen. 28. 1. *Vocavit itaque Isaac Jacob, praecepitque ei.* DEO fuit obsecutus, cum erecto in titulum saxo, gregis, puteique spectaculo luditur. Similiter obedientia ejus in matrem praemiata. Gen. 27. 8. *Fili mi, acquiesce consiliis meis.* Obedivit matri simplici obedientia, patinam intulit, calicem porrexit; moxque laudatus à patre, praelatus fratri. Ergo, quod Abraham Gen. 22. 10. impetravit, stricto in unigenitum ferro; hoc Jacob in se traduxit structa patri mensa. Servatorem ille Sacrificio, hic patinam demeruit. Obsecutus nimirum Abraham est voci Domini, Jacob matris consiliis acquievit. Oliva l. 2. Strom. §. filiae Jerusalem nolite flere super me.

Cui illa respondit. Judic. 11. 36. Mirare in hac filia obedientiam, religionem, & amorem patriae, quibus se morti generose offert. Potuisset patri replicare: ego non vovi me DEO immolare; nec tu, o Pater, es vitae meae Dominus, ut me in vitam devovere, & occidere, possis. Nolo adolescentula, & illiberis, mori. Sed noluit &c. timebat enim; ne, si mortem recusaret, poena violati voti in patrem, & patinam, redundaret. Cornelius hic.

§. VII.

Filii impij in parentes.

Isaac interrogatus in Gerara, Gen. 20. 2. quae ea mulier? quam circumducebat, respondit: *Soror mea est.* Idem pater ejus Abraham Gen. 12. 13. De filiis nostri temporis illud dici potest Didaci Nisfani Polit. eccl. p. 1. l. 7. c. 6. Tollunt, commutant, abradunt, aut certe emendant, aedificia, hortos penfiles, totum etiam regendae familiae ordinem; ac omnem statum pater-

nae domus exterminant; ut se patribus sapientiores esse ostendant; & quasi pudeat, aliorum, vel parentum vestigiis insistere.

Absq. liberis me esse fecistis. Gen. 42. 36. Sed licet pereat Benjamin, nunquid decem tibi supersunt filii? viderat Jacob decem filios vitius irretitos, avaritiam, invidiam, &c. Et quid si sciret parricidium Joseph? Quia ergo paternarum virtutum vidit expertes, degentes paravit, quasi non essent sui. Orbatus Joseph, & Benjamin, sine liberis se judicat, licet tot liberis sit circumdatus: cum illi duo paternas imitarentur virtutes, secus alii decem. De Castilio Illat. 6.

Servate mihi puerum Absolon. 2. Reg. 18. 5. Infelices filii inobedientes; nomen filii amittunt. Non filium vocat, sed puerum. S. Ambrosius in Pl. 118. quâ ratione ante puerum dixit, postea filium nominavit: 2. Reg. 18. 33. *Absolon fili mi!* cur non in utroque aut puerum dixit, aut filium? Verè puer erat, qui parricidio petebat patrem. Non ergo pietatis nomen accipere debebat, sed infirmitatis. Ubi verò mortuus est, apud pium patrem personae crimen defecit, natura remansit. q. d. quia nec crimen purgavit, filium vocat. Pinna Ethol. 39.

Pater, da mihi portionem substantiae, quae me contingit. Luc. 15. 12. Et cur filius paternam domum spernit? ipsa vita parentis. Sic cupiditate hereditatis astat, ut patris vitam torqueatur. S. Chrysologus l. 1. haeres impatiens patris fatigatur ad vitam. Avara autem, aut dignitatis, cupiditas de parentum funere gaudet. Naxera in Jos. 2. §. 39.

Vidi ego juxta Graveliagas rivulum, imò lacunam, in quam infelicem seniculum, veneficii insinuatulum, filius, filia, & gener, conjecerant; magistratus studia, ac familiae suae decus, praevertere moliti. Erquia vix aquae in ea scrobe satis erat, ut vel pronum hominem praefocarent, rastellò miselli caput in aquam immersum oppressere. Et huc ter miserimus parens adactus, cum elucetaretur; ad filiam, quam prae ceteris liberis dilexerat, conversus flebili ejulatu: tunc, inquit, filia etiam mihi parenti tuo immerenti mortem adferes? at illa tygris Medae ferocior: sine; pater, sine; mox tecum actum erit; & carnificinam, parricidiumque peregit. Doultremont l. 2. c. 5. lect. 3.

Poena impiorum filiorum.

Et comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis. 2. Reg. 18. 17. Christianus Adrichomius de hoc Absolonis extemporalis tumulo: hodieque, ait, ibi turris, & magnus acervus lapidum, est; qui quotidie augeatur. Nam peregrinorum quisque solet lapidem illuc projicere cum imprecatione: maledictus sit parricida Absolon; & quicumque suos parentes impie persequantur, maledicti sint in aeternum. Ipsi Turcae, & Barbari, cum execratione lapides eo jaciunt. Drexel, David c. 28. §. 2.

Qui